

Борба

ВЕЛИКО ТЪРНОВО, СЪБОТА, 9 МАРТ 1968 г.

ГОДИНА XXV

БРОЙ 30 (2377)

ЦЕНА 2 ст.

ОКР. НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА
БКП, НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕ-
СТВЕНИЯ ФРОНТ
ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ПРЕД 25-ГОДИШНИНАТА НА ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

СТРОИТЕЛИТЕ НА ХИМКОМБИНАТА В СВИЦОВ ОБЕЩАВАТ

Призивът на пловдивчани и двайцата юбилейна годишнина на Девети септември събра на 7 март строителите и инженерите от националния обект — Химкомбината в Свищов. Те дадоха обещание да изпълнят плана за строително-монтажните работи през тази година 104 на сто, като дадат надпланово снжение за 23 000 лева.

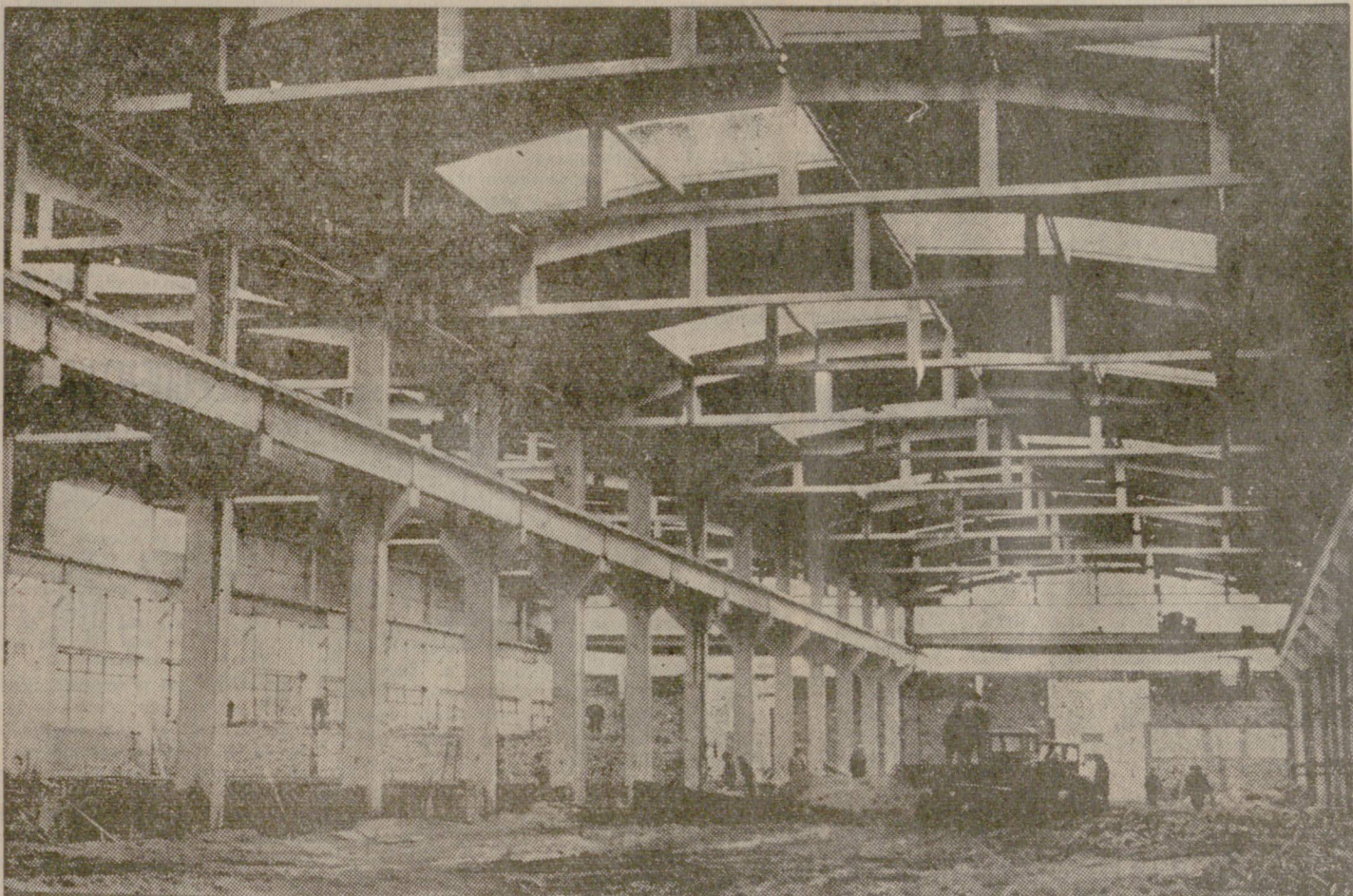
Строителите обещаха 20 дни предсрочно да предадат за експлоатация ремонтно-механичния завод и административно-битовия корпус, да внедрят рационализаторски предложения и организационно-технически мероприятия за 35 000.

Работниците едновременно гласуваха призив за съвременно с ДСО „Заводски строежи“ — управление Плевен.

Голям ентузиазъм сред строителите породиха стимулите и поощренията, предвидени в Постановлението на Министерския съвет и Централния съвет на профсъюзите за предсрочно изпълнение на петилетката в чест на 25-годишния юбилей от победата на Девети септември.

В. АНТОНОВ

Б. Р. На снимката нашият фоторепортер Николай Качаков ни показва част от строителството на ремонтно-механичния завод към Химкомбината.

ЗАБАВЯ СЕ СТРОЕЖЪТ НА ЗАВОДА ЗА БЕЛТЪЧНО-БИОКОНЦЕНТРАТНИ СМЕСКИ

Погледнат отвън Заводът за белтъчно-биоконцентратни смески в Горна Оряховица вече има почти завършен вид. Но когато се проучат по-внимателно графичите за срочното завършване на обекта, се вижда, че има още много да се работи, докато него вите производствени мощности влязат в строя.

Ръководството на това така не обходимо за страната и окръга предприятие полага извънредно много усилия то да бъде пуснато в експлоатация през май т. г. Обаче и строителната организация, и монтажната, и самите инвеститори имат да изпълняват още редица важни задължения, от които зависи срочното предаване на обекта.

Строителният участък не закъпва навреме изкопните работи за железопътния кантар, което от своя страна забавя откриването на фронт за други строителни работи, забавя монтажа.

Отсега е ясно, че поради недостига на съгласуваност между строители и монтажници, циментовите замазки, мозайките и бояджийските работи по главния корпус ще бъдат готови през април вместо до 25 март. Въпреки че монтажната организация няма нерешени въпроси по проектите, главно поради своята слаба организация, тя още не е завършила всички електроинсталации, предвидени по проекто-сметните документи. Тук му е мястото да се отбележи, че наличните монтажници засега са малко и в бъдеще те ще се увеличат. Но задачата няма да се решава и в бъдеще само с увеличаването на монтажниците. Общо е впечатлението, че има случаи, когато работниците по електро и машинния монтаж започват своя работен ден късно и го завършват рано. За по-добро уплътняване на

тяхното работно време не се грижат не само бригадите, но и техните ръководства.

Засега строително-монтажните работи са с близо седмица под определените графичи.

На пускането в проба експлоатация на отделни звена от технологическия процес, цялостното завършване на завода следва да се гледа вече не като въпрос на далечно бъдеще, а като въпрос на броеви дни. Нуждата да бъде осигурена до края на годината от завода продукция за близо пет милиона лева, поставя строители, монтажници и инвеститори пред сериозно изпитание. Затова техен дълг е да преодоляват най-енергично всички възникващи обективни и субективни трудности, за да бъдат предсрочно пуснати в експлоатация новите производствени мощности.

М. МАНОЛОВ

В топлолабораторията на ТЕЦ при ДЗЗ — Горна Оряховица работи комсомолецът Йордан Здравков. Неговото име е неизменно измежду най-добрите в професията.

ИМЕ--СИМВОЛ НА БОРБАТА ЗА СВОБОДА

Човеконенавистническият фашизъм още в зората на своето съществуване извърши най-подлата провокация не само срещу работническата класа и народа в Германия, но и срещу международното комунистическо движение.

На 27 февруари 1933 година бе подпален Райхстагът. На 9 март беше арестуван Георги Димитров. По време на полицейските разпити той отказа да подпише протоколите на следствието, като заяви, че протестира против обвинението в съучастничество с Ван дер Любе.

„Като комунист, като член на Българската комунистическа партия и на Комунистическия интернационал аз съм принципиално

против индивидуалния терор, против всякакви безсмислени опожрявания, защото тия актове са не съвместими с комунистическите принципи и методи на масова работа и с икономическата и масовата политическа борба и защото са от естество само да пакостят на освободителното движение на пролетариата, на делото на комунизма. Програмите и тавите на всички комунистически партии и на Комунистическия интернационал забраняват индивидуалния терор.

...Ние сме комунисти, а не анархисти. По моето дълбоко убеждение пожарът в Райхстага може да бъде дело само на обесумелите хора или на най-зли врагове на комунизма, които с тоя акт са искали да създадат благоприятна атмосфера за разгромяване на работническото движение и на Комунистическата партия в Германия. Аз обаче не съм нито безумец, нито пък враг на комунизма.

Три месеца трая процесът. В продължение на 90 дни в бърлото на фашизма бе разголена моралната му същност пред очите на целия свят, издигнато бе чистото, светло знаме на Комунистическия интернационал.

Името на смелия, безстрашния революционер, на верния син на нашия народ, стана символ на борбата на трудещите се от целия свят за правда, свобода и щастие.

ОСНОВНИЯТ ЛОЗУНГ — ВИСОКА РЕНТАБИЛНОСТ

На 6 март в салона на читалището в Павликени се състоя общоградско партийно събрание. Първият секретар на Градския комитет на БКП другарят Никола Василев говори за работата на Градския комитет на БКП и първичните партийни организации по изпълнение на решенията на Деветия конгрес на БКП.

Първият секретар на Окръжния комитет на БКП другарят Йордан Костов, който взе участие в работата на срещата, в изказването се спира на някои основни задачи, стоящи пред градската партийна организация в областта на промишлеността, селското стопанство, строителството. През последните две-три години, изтъкна той, промишлеността в Павликени се развива с ускорени темпове. Създадох се 3 нови предприятия. Нарастващият обем на промишлената продукция и нейното бъдещо развитие поставят остро въпроса за кадрите, по добряването на трудовата дисциплина, намаляването на текучеството. Тук трябва да видят мястото си и първичните партийни организации.

Особено голяма е тяхната отговорност в борбата за внедряване научната организация на производството, труда и управленческата дейност. Постигането на висока рентабилност, създаването на условия за петдневна работна седмица зависи преди всичко от бързото повишаване производителността на труда, от достигането на световните стандарти.

Комунистите сега трябва да бъдат инициатори и организатори на съревнованията за предсрочно изпълнение на петилетката на основата на най-пълно използване на основните фондове, суровините и материалите.

Главната задача сега е изпълнение на решенията на Деветия конгрес за интензивно развитие на икономиката. Девизът тази година трябва да бъде — висока рентабилност във всички отрасли, във всяко производство, рационално и с най-голяма изгода използване на стопанските ресурси.

Цялата ни дейност, завърши другарят Костов, трябва да се пречупва през призмата на предстоящото чествуване на 25-годишнината на социалистическата революция у нас и предсрочното изпълнение на петгодишния народостроителски план.

В. ИЛАРИОНОВ

НА МЕЛИОРАТИВНИЯ ОБЕКТ

Още при първия предпроектен полъх започна работата на новото напоятелно поле, което се изгражда в местността Хисара на белочерковското стопанство. От предвидените 27 000 м тръби вече са наредени над 14 000 метра.

Завършена е и помпената станция, чийто мощни помпи ще подават вода за 1680 дха нови поливни площи.

П. ИВАНОВ

Комсомолът — организатор на всестранните интереси на младежта

В четвъртък бюрото на Градския комитет на Партията във Велико Търново организира среща на градския партиен, стопански и комсомолски актив с инж. Екатерина Маринова, секретар на ЦК на ДКМС. Секретарката на Централния комитет на Комсомола се спира на трите основни момента в работата на комсомолските дружества и комитети, свързани с Декемврийския пленум на Партията и XI конгрес на ДКМС — мястото на младежта в научно-техническата революция, която се извършва в нашата страна, ролята на Комсомола в патриотичното възпитание на членовете на съюза и новото в дейността на комсомолските организации.

„България е една от първите страни в света, която си позволява да строи единен кибернетичен център за ръководство на цялата икономика — каза тя. Младото поколение не може да остане безразлично към това епохално дело. Дълг на заводските комитети на ДКМС е да намерят ония начини и средства, които ще

активизират дейността на младите специалисти, ще способствуват за непрекъснато повишаване квалификацията на младите работници и увеличаване делът на комсомолците в рационализаторското движение.“ Тази голяма задача — приобщаване на младежите към техниката — стои и пред комсомолските организации и пионерските дружини в училищата. На пионерите, средношколците и студентите трябва да се предоставят бази за техническо творчество, сред тях следва да се извършва пропагандна научно-техническа пропаганда.

Патриотичното възпитание трябва да стане същност на работата на дружествата и организацията. Комсомолът трябва да създава чувството за национално съзнание и достойнство. В героичното минало на нашия народ, в социалистическото ни строителство младежите могат да намерят много извори на родолюбие. Младият човек се възпитава чрез всяка своя интерес, конкретен поглед, конкретен стремеж — Комсомолът е този, който ще ръководи и направлява неговите всеотдадени интереси.

Новото в работата на Комсомола — богатото съдържание на дейността на дружествата, самонамишаната на комсомолските комитети, издигане авторитетът на младежкия съюз — няма да дойде от само себе си. Преломът в работата на ДКМС ще извършат не други, а комсомолските кадри. Комсомолският ръководител освен деловите и политическите си качества трябва да притежава и богата емоционалност.

Инж. Екатерина Маринова изрази увереността си, че комсомолците от Великотърновски окръг ще реализират задачите, които постави пред тях XI конгрес на Комсомола. Сетне секретарят на Градския комитет на Партията Николай Цонев постави конкретните задачи, които стоят пред партийните организации в работата на младежта.

Банковите колективи пред отговорни задачи

На 7 март т. г. във Велико Търново се събраха представители на банковите клонове от окръга. Задълбочен и аналитичен доклад, в който беше изтъкната целогодишната дейност и най-важните задачи за 1968 г. прочете Недялко Димитров — директор на окръжния клон. Докладчикът посочи, че усилията на всички са били насочени по пътя на кредита, контрола чрез лева и други специфични форми на въздействие да се подпомагат промишлените, селскостопанските и другите ко-

лективи в окръга. Борбата за постигане на правилно съотношение между фонда за натрупване и фонд потребление, за приизпълнение на плана за производителността на труда, за опазване от разхищение на обществените фондове и средства и тяхното целесъобразно използване и др., как и срочното въвеждане в експлоатация на капиталните вложения, е била винаги една от основните задачи на банковите служители. След реорганизацията на банките е извършена много по-

лезна работа. Съсредоточени са на едно място паричните ресурси. Създадена е възможност да се използват по-ефективно и целесъобразно. Създадени са по-добри условия за обслужване на предприятията, осигурено е единно икономическо и банков въздействие и контрол върху цялостната стопанска и финансовата дейност на колективите от всички отрасли в окръга. През 1967 г. под въздействието на банковия контрол редица предприятия, ТКЗС и ДЗС, търговски органи-

зации и строителни участъци са ускорили обръщаемостта на оборотните си средства.

И в бъдеще банковите клонове в окръга активно ще помагат за осъществяване на мероприятията за развитието на промишлеността, подобряване трайните насаждения в окръга и др.

В този дух преминаха и оживените разисквания. За някои от най-важните задачи говори и зам. председателя на Централното управление на БНБ Тодор Ганчев.

В ЕДНА ПАРТИЙНА ГРУПА

Откоде работи във вафления цех при Бонбонена фабрика Георги Георгиев. Добър, опитен — така го познават всички. Но ето че отскоро започна да идва в завода омърлушен, с изписана мляка на лицето. Не че работата му стана друга. Но тежко бе на другите му да го гледат така замислен, за нищо не му се говори. Толкова години са все заедно — като друг човек го знаят.

Един ден Йордан Марков не се стърпя.

— Георге, виждам нещо не е в ред. Какво има, кажи?

— А бе ти стана една... Останало момичето му без работа. Да стои в къщи така не бива. А голямо е вече то, момеет се. Повече пари са нужни...

Не остана безучастен партийният отговорник към своя другар. Утеши го. Напи не бива да се оставя човек в беда. Половин работник е той тогава. Помисли да му помогне. Но как? Сподели с комунистите в бригадата. Много не умуваха. По това всички бяха единодушни.

От началото на тази година в цеха дойдоха две нови работнички. Влязоха те в помещението плахо. Вгледаха се в бързите, червисти движения на жените и още повече се смутиха. Ше можем ли и ние така — тревожно попитаха очите.

Но грижите на всички за тях, вниманието, с което бяха обгърнати още от първия работен ден, прогониха уплахата. Край тях постоянно бяха Станка Ръженкова, Иванка Въртелова. За два месеца Иванка Стоянова и Гинка Георгиева свикнаха. А друго чувство изпитваха, когато не тежиш на гърба на другаря си, допринасяш за успеха на колектива. Отпусна се сърцето и на Георги Георгиев. Драго му ставаше, когато гледаше дъщеря си, облечена в бяла манта, забравена с чиста забравка, сякаш че не е работничка. И е пак същият — весел, работлив. С всичко той иска да се отблагодари на другарите си.

Колко малко понякога е нужно на човека. Една топла дума, другарски протегната ръка.

Пред мене е подвързана с червени корици тетрадка. Много от листите й са изписани с хубав, четлив почерк. Чиста, прегледна е. Само по това аз чувствавам прилежната ръка, която е писала тези редове. И не знам прав ли съм, но правя веднага извод за любовта на този, който е писал тези редове, към обществена работа. Ней той върши с любов, със сърце.

Чета записките, които са стояли пред партийната група за месец февруари. А те не са никак малко. Ето какво е записано: „Да се провери системно изпълнението на плана; да продължи разяснителната работа по постановленията на Партията и правителството; да се разяснява многофакторното заплащане; да се води борба за икономично изразходване на материалите.“

На всички комунисти са възложени партийни поръчения.

Миналата година в края на всеки месец групата се е събирала, за да се отчете как са изпълнени задачите, партийните поръ-

чения, да се обсъдят новите проблеми, които трябва да се решават. На тази практика не е измислено и сега. И групата има голям дял и за изпълнението на производствения план за двата месеца на тази година, за възпитанието на колектива към икономично изразходване на материалите, за повишаване производителността на труда.

Сега, когато се прави обявление от Окръжния комитет на БКП преглед на дейността на партийните групи, отново ще се отчете дейността, приносът на всеки комунист за успеха на бригадата, по-ясно ще се видят големите въпроси, които тя трябва да решава.

Говоря за партийната група при бригадата, а не казвам нищо за нейния отговорник, за Йордан Марков. Нямаше го. Беше в отпусък. Но от подхвърлените паскави реплики за него, от тази кува бава като на прилежен ученик тетрадка-дневник в съзнание то ми израсна образът на този човек, милещ за хората, весел, ентусиазист.

А той е скромен работник-пекар, както и бай Георги. Но бе спечелил неговата обич, любовта на всички.

В стола на Бонбонената фабрика е окачено табло. На пръв поглед с нищо не прави впечатление. Едната му половина боядисана в червено, другата в черно. Но понякога тук се трупат най-много работничките. Драго им става на душата, когато видят името на своята бригада между останалите, които са дали добра продукция. И тежко, когато тяхното производство е поставено в другата, черната половина. Тогава и хлябът горчи.

Но днес то, черното петно, бе празно. А останалата половина отгоре до долу заета с кутин — локум, вафли, бонбони.

За качеството следим постоянно. Напи това е нашата работа — споделя Йорданка Малешкова, партийна групов отговорник в лабораторията към фабриката.

— А табло — продължава тя — се зарежда два пъти в седмицата. Тогава тук е най-шумно, най-многолюдно.

Не бих могъл да дам оценка за останалите партийни групи в Бонбонена фабрика. Но искам да са такива като във вафления цех, в лабораторията. Един факт обаче, никак немаловажен, ме навежда на друго.

Както във всички предприятия в окръга, така и в Държавни захарни заводи бе проведена анкета сред колектива. Работниците трябва да кажат своята дума по някои недостатъци в производството, да направят предложения.

Анкетата завърши. Резултатите са общи. Но много от анкетираните листове не бяха попълнени. Не говори ли това красноречиво за недостатъчната политическа работа сред хората? Не е много добър атестат това и за работата на партийните групи в завода.

Един въпрос, над който би трябвало да се замислят серийно-Заводският партийен комитет, всички комунисти.

Петър КАИШАНОВ

ДУМАТА НА РАБОТНИЦИТЕ

Призивът на трудещите се от Пловдивски окръг за предсрочно изпълнение на петгодишния план намери добър прием в много производствени колективи. Профкомитетът при ЗИТ „Металургия“ — Горна Оряховица с разбирание посрещна голямата задача и упорито работи за изпълнението й. Бригади, отдели, производствени посмат обещания, пряко свързани с последните постановления на Централния комитет на БКП и Министерския съвет.

Привлича вниманието колективното обещание на бригадата

за комунистически труд „Георги Димитров“ при тенекеджийския участък на пех „Твърдо гориво“. Работниците поемат за изпълнение „да увеличат ефективното работно време от 7.20 ч. на 7.35 ч., да постигнат по-висок коефициент на използваемостта на производствените мощности — при двусменна работа 68.2 на сто“. Майсторът по производството в шлайфно-никелован участък Павел Червенков обещава така да организира работата, та конвейерът ни кога да не спира по вина на участъка.

Ив. Тодоров

Из дейността на народните съвети

ОСНОВНА ГРИЖА

Работата на Общинския народен съвет в Долна Оряховица е била винаги свързана с желанията и нуждите на трудещите се. През последните години бяха построени ново читалище с 600 места, комунално-битов комбинат — баня и фурия, сграда за света и дом на ТКЗС. Довършва се поща на два етажа, ресторант, сладкарница, хотел.

Голям дял в това строителство имат средствата от самооблагането. Всяка година по този начин се набират по 47 000 лева. През тази година 25 000 лева от средствата ще бъдат употребени за направата на улици и тротоари, 14 000 лева — за водоснабдяване на селото, а с останалите ще се проучи възможността за построяване на нов здравен дом и детска градина.

Съставното село Върбица е в донабавено, в с. Бреговица има ново читалище, а в с. Горски Долан Тръмбеш — нова сграда за основно училище.

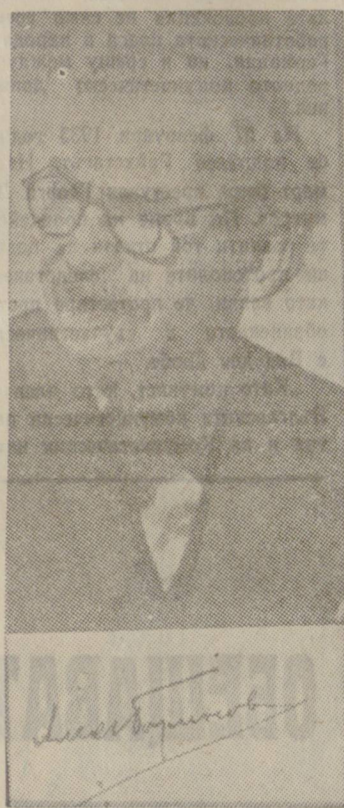
Тези културни и битови придобивки са плод на добрата работа на съвета, на непрестанните грижи за задоволяване потребностите на трудещите се.

Неотдавна Общинският народен съвет в Бяла черква на селния отчете миналогодишната си дейност. Изтъкнато бе, че през 1967 г. за благоустройството на селата в общината, за здравеопазването, за ремонти и уредба на училищата са усвоени от самооблагането 118 530 лева и от републиканския бюджет 61 000 лева. Предвижда се през тази година особено да се засили нискостроителството, за което са предвидени 83 000 лева, водоснабдяването и канализацията в общината.

Ст. Душков

БАЩА НА БЪЛГАРСКАТА КАРИКАТУРА

АЛЕКСАНДЪР БОЖИНОВ НА 90 ГОДИНИ

Сред изтъкнатите дейци на българската култура и неговото име блести — Александър Божинов е първият карикатурист, излязва се като живописец, писател с хумористични стихотворения и фелетони.

Той е съгражданин на Алеко Константинов и проф. Иван Шишманов. Роден е на 8 март 1878 г. в Свищов. От шестгодишна възраст заобичал карикатурата, с която се сродява

чрез списанията, които баша му получавал от Вiena. Напалрен с наблюдателност, започнал да рисува заобикалящите го, проявявайки проникателност и със склонност към гротеска. Това предопределя вку са му и го подготвя да се ориентира към Рисувалното училище, където му преподава проф. Ив. Мърквичка.

Като студент Александър Божинов се проявява в карикатурата и подкрепен от своите професори, решава твърдо да се отдаде на това поприще — „да изобразява смешните страни на българския живот в карикатури“.

От 1902 г. за година и половина е в Мюнхен, където се запознава с немската живопис. За безпаричния художник и това късо време е достатъчно, за да научи необходимото, което ще допринесе за налагането му като творец със собствен стил и изглед.

Подобно на Алеко и Александър Божинов се насочва към изобличение в карикатури и злободневки на байгановщината, на героите на оная епоха. Още със завръщането си от Мюнхен се заема с редактирането на хумористичното списание „Българин“, първото от такъв характер в България и с прогресивна насоченост. По страниците на това списание и на други периодични издания карикатуристът се надсмива над различни външни и вътрешни врагове на народа — като се почне от султана и Джон Бул и се стигне до Кобурга Фердинанд. В една от първите си карикатури той откликва на руската рево-

люция от 1905 г. с изключително находчивост непосредствено разкрива сюжетна ситуация: на прът е окачена короната на руския цар, към която летят камъни. Съсем определено, утвърждаващо е отношението към революцията. Рисунокът е направен с пределен лаконизъм.

Със стотици карикатури остроумно са осмисли политическите разпри и безмерната алчност на българската буржоазия. Божинов е безпоощаден и насочва сатирата си особено остро към Фердинанд, когото прави чест герой на карикатурите си. А заедно с него са представени и другите политически дейци на България. В поредица карикатури приел на карикатурата са актуални прояви от съвременния политически живот.

Александър Божинов създаде обобщен образ на хумористичен положителен герой, чрез който изразява ироничното си отношение към събития и героите. Неговият Пижо е висок, тънкокрак бедняк, който притежава остроумието и мъдростта на народната поговорка. С неотменим си спътник и другар Пендо те са вдъхновени рожби на карикатуриста, чрез които се постига непосредствена и пряко въздействаща оценка на осмиваните прояви от обществено-политическия живот, осъжда се машинацията на управляващата буржоазия и Фердинанд.

Творчеството на Александър Божинов е разностранно. Осмива възрастните, той създава с най-чиста радост и искрено вдъхновение весели картинки и стихове за деца, като оставя

такива образи като „Златна книга за нашите деца“ и „Азбука за малките“. Прекрасен рисувач е в живописните произведения, особено в интериора. Проявява качества на тънък колорист.

Ал. Божинов има зад себе си повече от 60 години творческа изява, сътворил е около 10 000 карикатури и множество хумористични злободневки и фелетони, автор е на мемоара „Минали дни“. След народната победа на

9. IX. 1944 г. продължи да твори и създаде нови по дух и съдържание карикатури.

Карикатуристът е ценен и уважаван. Свидетелство за това е избирането му за академик. Той е утвърден и намира признание не само в нашата страна, но и в чужбина. Съветският карикатурист К. Моор го признава за свой учител.

Нека му пожелаем още дълги години живот и творческа бодрост.

Ново поколение, неподатливо на окарикутуряване.

КИНО

„УТРО“

ната. Може би на мнозина от вас е направило впечатление, че филмите на Джорджевич са малко необичайни, но едва ли сте попуснали да забележите, че това е творец със свой поетичен начин на виждане, с остра асоциативна мисъл. „Утро“ отново ще ни изпрати пред един необикновен каледароскоп от герои, събития и случки, сили и възбуждаващи с жизнения си хумор и дълбок трагизъм, за да ни накара да преживеем и оценим като съвременници тревожното време, когато се раждаше утрото на истинския мир. На всички, които са гледали първите два филма от трилогията, героите на „Утро“ няма да бъдат непознати. А тези, които обичат киното, ще се срещнат с популярните югославски актьори Милена Дравич, Бата Живоинович, Мия Алексиц, Любиса Самарджич и очарователната Неда Арнерич, нова „звезда“ в югославското кино.

(Филмът „Утро“ е следваща програма на кино „Девети септември“ — Велико Търново)

ПЕРСПЕКТИВИТЕ НА БЪЛГАРСКИЯ АВТОМОБИЛЕН И ТУРИНГКЛУБ

С всяка изминала година се увеличават собственостите на моторни превозни средства за лично ползване. Много от тях членуват в подземената на Българския автомобилен и туринг клуб в нашата окръг. През няколко дни във Велико Търново се събраха делегати от 28-те местни секции и клубове в окръга. На окръжната учредителна конференция те направиха преглед на досегашната работа и набелязаха широка програма за по-нататъшно разгръщане на разнообразна дейност сред автомобилните и мотоциклетистите в окръга. Тя взе решение за обединяване дейността на досегашните самостоятелни инициативи на клуб в съединената на решението на IV национална конференция.

КАКВИ са основните задачи? Преди всичко — възпитателна работа сред собственостите на моторни превозни средства, конкретни мероприятия за повишаване тяхната квалификация. Предвижда се изграждане по стопанския начин на мивки, пунктове за техническа консултация и обслужване; въз основа на сключен договор между клуба и сервизните станции, членовете ще получават услуги с 40 на сто намаление.

Голяма придобивка е пускането от 1 април т. г. на специална кола на турингклуба „Пътна помощ“. Тя ще се движи из окръга и ще разполага с правоспособен техник-монитор, който ще оказва съдействие на водачите, получави повреда на машините по път,

А. ГЕОРГИЕВ

Димитър Мантов

ИЗ „ИВАН АСЕН“

Боляринът Тръпен сам избра мястото за засадата. Александър го одобри.

Три десетки войници насякоха дървета край българския стан и за да не усетят нищо ромеите, внимателно ги навързаха за седалата на конете и ги замъкнаха там, гдето пътят за Плъвдив завиваше край височината, която се издигаше на запад от река Суха. При самия завои се отделише дълбок коларски път и навлизаше във вековна дъбова гора. Пътят бе изоставен и човек трябваше внимателно да се взре, за да го забележи.

Войниците навързаха дърветата с въжета, тъй че главният път за Плъвдив след завои бе прегретен. Железните болли, които в поход винаги носеха, сега сякаш да свършат добра работа. Пръснаха ги по целия път, като оставиха свободна само една ивица. Оттдето сякаш да минат българските конници. В същото време няколко десетки пешаци различаваха изоставения коларски път навътре в гората и изтръгнаха хрусталаците по поляната, от която започваше плитък дол.

Конниците на севастократор Александър безшумно напуснаха стаия и в две редици, за да не вдигат прах, се отпавиха към завои. През мястото на засадата те минаха бавно и след тях войниците преградиха отвората, засипаха пътя с болли дотам, гдето се отделише старият коларски път.

Александър неволно обърна глава. Той знаеше, че брат му от височината край завои, че следи първото нападение над ромейския стан и че палата българска войска, стрелна по отряди и полкове, чака недалече от тук.

Река Суха приличаше на голям поток. Мостчето само щеше да забави конниците и за-

това севастократор Александър заповяда на войниците си да прегазят реката. На десния бряг дружините се наредиха в боев ред и Александър високо, по момчешки извика:

— Вий ромеите!

— Смърт! — откликнаха войниците.

Шумът изпревари челните конници, полетя над ниските възвишения, отекна в доловете и долчините.

.....

ПО СЛУЧАЙ ИСТОРИЧЕСКАТА ПОВЕДА ПРИ КЛОКОТНИЦА НА 9 МАРТ 1230 ГОДИНА

Отрядът на болярина Радослав се появи иззад запаленото село, премина през гъстите дим, втурна се към мястото на полсражението и се разгъна широко. Това беше последната верига, която трябваше да плени цялата ромейска войска. Ако някой случайно успее да се прехвърли на десния бряг на река Добричка, пак нямаше да се спаси, защото конни дружини от отряда на Радослав се бяха вече появили там и само свитата на Мануил Комнин им убугна. Всички ромейски войници заедно със своите началници останаха в обръч.

Кир Теодор се свлече на земята. Отоен помисли, че василевът е ранен, и бързо опипа гърдите му.

— Жив съм, Отоен... Остави! Свършено е с нас!

Теодор Комнин заблъска с пестини главата си. Хващаше се за косите, скърцаше със зъби:

— Аз! Глупак! Да ме заловят в клопка!

Загинаха хиляди войници, а вестите, преди да се разбигат, му съобщиха за смъртта на първите му военачалници.

Отоен не се зае да успокоява господаря си. Неразколебаваното до тоя ден доверие във василева бе разбито на късчета. Той виждаше колко слаб и жалък, е кир Теодор.

— Палачът, господарю! — неволно възкликна Отоен.

Теодор Комнин престана да се тресе, вдигна глава и видя как към него се отправя дълго бойно копие с договора, как се червенееше кърпата върху шлема на палача. Да, това беше пс-

ко педи, само на десет пръста от гърдите на василева. Договорът се люлееше като махало, което отблъскваше сетните мигове на клетопрестъпника, и Отоен притвори очи. Вече никой не можеше да помогне на Теодор Комнин.

— Спри! — раздале се властен глас на български и Твърдо стреснато дръпна копие.

Иван Асен с две ръце опъна поводите, за да занове коня на място, и дясното му стреме опря до коня на Твърдо.

— Добра среща, кир Теодоре! — рече на гръцки царят.

Теодор Комнин безмълвно развърла устни.

„Победа! Пълна победа!“ — преливаше от гордост сърцето на Иван Асен и в морето заатаена обидя за пръв път се появила калчица на съжаление.

— Победените заслужават само съжаление! — рече Иван Асен високо на гръцки, повтори на български и изгледа войниците си, които напрегнато чакаха да видят какво ще се случи.

Царят дръпна червения пояс от кръста на Твърдо, прехвърли развития край и знакът на палач падна в краката на конете. После посочи с десница червения плат, който покриваше шлема на момъка. Твърдо го сие и го хвърли на земята.

— Няма вече кой да излъгва присъдата, която заслужавах кир Теодоре! — бавно промълвеше Иван Асен. — Само договор ще запазя за спомен от твоето вероломство!

Твърдо измъкна от острието пергамента и го подаде на царя.

— Можеш да ме убиеш — простена глухо Комнин, като гледаше към земята. — И няма да те моля, като вървях в бога и неговата сила, същество то ми запази. Отвѣд реката са жена ми и децата ми.

Иван Асен се изправи на стремната и погледна към ромейския стан.

ДВАМАТА СМЕННИЦИ

Нощта отдавна бе превалила. Пуст бяха улиците на Горна Оряховица. Нищо не нарушаваше нощната тишина. Всички лампи на жилищните блокове от централния квартал бяха изгаснали. Но когато два фара от кола накарха белите снежинки да заблестят по-силно, един от прозорците светна. И точно там, под прозореца, изгаснаха фаровете. Не минаха няколко секунди и от жилищния блок слезе млад мъж. Приблизил се до спрелата кола, здрависа се с водача на колата, двамата си стиснаха ръце, размениха се и колата отново потегли.

— Митко! — позвах го веднага. — Откъде се завръщаш толкова късно?

— Ох, закъснях с 15 минути. Бяхме с началника на снабдителния отдел в София. А Симеон ме чака, за да потегли за Пловдив. „Бием по задачите!“ — добави той шеговито. — Но да бързам, че утре вечер имам курс до Варна.

Митко е изпаднал в беда и аз трябва да отида.

След не повече от три часа двамата се завърнаха с колата, а мотоциклетът бе натоварен отзад, в каросерията. Беда не беше малка. Митко бе скъсал цанга, но когато Симеон отиде, работата бе свършена по-бързо. Мотоциклетът излезе до една сервисна работилница и... всичко бе оправено.

Сега комунистът Димитър Породанов е носител на „Паспорта на дружбата“, Симеон — на званието „Ударник за комунистически труд“. Това бе награда за безсъпните нощи, за упоритостта и себестойността. Последните очите им и в тях ще видят усмивката. Онай усмивка, която греє по лицата на щастливите хора.

— Желанието ни е да изминем 180 000 километра без среден и основен ремонт и да не бъде провалена задача по наша вина.

Нека не се учудваме на смелите им мечти. Да им пожелаем още по-голям успех.

Тодор ИВАНЧЕВ

В ХИМКОМБИНАТА — ГОТОВ ЖП УЧАСТЪК

Една дванадесетчленна комисия под ръководството на инж. Йордан Никол от Държавния технически контрол — София завчера пристигна в Химкомбината край Свищов. Специалистите от комисията започнаха веднага работа по приемането на част от железопътната линия, която свързва гиганта на голямата химия с гара Свищов.

Извършен е вече прегледът на цялото трасе от свищовската гара до Ремонтно-механичния завод към Химкомбината. Първите наблюдения показват, че този железопътен участък може да бъде предаден за редовна експлоатация.

В. А.

ГРИЖИ ЗА БЕЗОПАСНО ПЪТУВАНЕ

Неотдавна в Елена се състоя среща между водачите от товарния и пътническия автотранспорт и капитан Христо Басарков от Окръжното управление на КАТ. Пред участниците в срещата той направи анализ на произшествията, станали през 1967 г. във Великотърновски окръг.

С помощта на конкретни факти капитан Басарков изтъкна най-важните причини, които са довели до автопроизшествията и техните последици. Това са яловането на дисциплината, бързото движение, неправилното изпреварване и разминаване, употребата на алкохол и др. След разискванията по повдигнатите въпроси водачите Стоян Бончев, Йордан Кънев и др., началникът на клон на ДАП Димитър Кънев, капитан Коста Симеонов и др., направили много ценни и конкретни предложения за ограничаване на злоупотребите и за сигурността на движението.

Бяха приети специални съвместни мероприятия, в които са намерили важно място грижите за безопасно движение.

К. Иванов

Кооперативът в курортния център

Високо в полите на Балкана се червенят покривите на къщите, в които живеят трудолюбивите жители на село Вонеча вода. През годините на народната власт и то изменя своя облик. Вече се утвърждава като курортно селище не само от местно, а и от национално значение.

Голям дял в това отношение се пада на потребителната кооперация „Ханибоза“ — Вонеча вода. Колективът й полага много усилия, за да задоволи нуждите на мест

ното население и да посреща по-добре увеличаващото се число на гостите. Миналата година постигна изпълнение на плана за 530 299 лева. 40 000 повече в сравнение с 1966 г., а от обществено хранене реализираха над 290 000 лева вместо планираните 280 000 лева и др.

Още в края на 1967 г. и в първите седмици на тази година сговорливият колектив прие мероприятията, с които ще подобри още повече своята дейност.

Стефка Петкова

РАДОСТ СПОХОДИ ОВЧАРИТЕ

Овцефермата във Виноград се ръководи от зоотехниката Бонка Узунова и има добри резултати.

Цаньо Йорданов, овчар от повече от 12 години, е получил досега от 168 овце-майки 206 агнета. Миналата година той нацол по 56 л мляко от овца и предаде 2212 л мляко над плана. Тази година е предал над 30 агнета с тегло над 21 кг. Към неговите успехи се доближава Иван Иванов.

Особено необходими на овцефермата сега са сухи брикетирани цвеклови резанки. Г. Узунов

Посетите ли авторемонтната сервисна станция във Велико Търново, непременно ще се срещнете с бригадира на електротехническата бригада Николай Кисимов. Безупречен в своята работа, велик към посетителите, той е спечелил уважението на целия колектив.

Удостоен е със званието „Най-добър в професията“.

На снимката: регулировка на клаксон на „Варшава“ — 204“.

Сн.: Т. КАПИТАНОВ

МНОГОФАКТОРНО ЗАПЛАЩАНЕ В ТКЗС

В 44-то постановление на ЦК на БКП и Министерския съвет за повишаване рентабилността на икономиката едно от изискванията е кооперативните стопанства да преминат към многофакторно заплащане и то по онези икономически категории и показатели — чиста продукция, чист доход, себестойност и др., от които ще зависи по-нататъшното изпълнение и преизпълнение на задачите на производствените единици, а така също и на производствено-финансовия план на стопанството. Да се обвърже заплащането на труда на кооператори и ръководители с тези показатели, е необходимо да се решат няколко основни въпроса. Преди всичко да се осигури

РЕАЛНО ПЛАНИРАНЕ НА СРЕДНИТЕ ДОБИВИ,

материалните и трудовите разходи. В тази насока, съобразени с природо-икономическия район, на базата на примерни технологически карти да се изготвят диференцирано средни добиви и нормативи — материални и трудови за всяка отделна култура, които да служат за основа при изготвяне технологическите карти за културите и задачите на отделните производствени единици.

Увеличаването рента на общата селскостопанска продукция с 10—15—20 процента спрямо предшестващата година трябва да бъде резултат на реално планиране, което да създава напрежение, но да бъде изпълнимо.

Необходимо е да се създаде висок материален интерес, който да стимулира кооператорите и ръководителите да се насочват при планирането не към занижени, а към реално завишени планове. А това налага ръстът, който планира дадено кооперативно стопанство с 10—15—20 на сто, да бъде обвързан с размера на заплащането. Това се налага и от обстоятелството, че докато обемът на чистата продукция с този темп расте много бързо, то ФРЗ, изведен от технологическите карти в зависимост от броя на хората и внедрената механизация, не дава или дава слабо завишение. При това процентът на ФРЗ при чистата продукция се намалява, а с това се намалява и допълнителното заплащане на 100 лв. работни спрямо това, постигнато от предшестващата година. За този ръст на общата и чистата продукция, при 100 на сто изпълнение кооператорите освен начисления ФРЗ не получават нищо.

За да получат в повече в зависимост от реализираната чиста продукция по реда на сегашното заплащане, кооператорите първо трябва да изпълнят този именно ръст от 10—20 на сто спрямо изтеклата година и тогава да търсят завишение в заплащането в зависимост от размера на чистата продукция над този ръст. Тая именно причина кара кооператорите да не завишават много плана за общата и чистата продукция, с цел да осигурят и по-високо преизпълнение, а оттам — и по-високо заплащане.

В тази насока правилно ще бъде заплащането на кооператорите да се постави както в зависимост от реализираната чиста продукция, така и от чистия доход, реализиран по плана на изтеклата година. Едно такова обвързване ще реши веднаж завишаване въпроса със занижаване на плановите показатели.

Ако за някои производствени единици са настъпили структурни изменения в площта и големината им, правилно е да се изходи от резултатите за чистия до

ход за отделните отрасли — растениевъдство, животновъдство и др. В този случай чистият доход, който се явява между плана на отрасъла и този от изтеклата година след приспадането на всички задължителни отчисления под формата централизиран чист доход за държавата и обществени фондове на ТКЗС, разликата да се разпредели между бригадите пропорционално на основата на трудовото им участие или на няколко комбинирани показателя.

Установената сума от чистия доход се отнася в задачата на производствената единица и в обобщаващите данни на вътрешно-стопанската сметка в отделна колона — планова печалба. Така при 100 на сто изпълнение, кооператорите ще получат вече освен сумата, в зависимост от размера на чистата продукция, още и цялата планова печалба. Възнаграждението ще се завиши още повече, ако се постигне по-висока реализация на чистата продукция спрямо плана за текущата година.

В случаите, когато годината е неблагоприятна, необходимо е крайните резултати от предшестващата година да изразяват средно постигнатото през последните три години.

ЗАПЛАЩАНЕ ТРУДА НА ПРЕДСЕДЕТЕЛЯ

За да се осигури изпълнението на цялата производствено-финансова програма на кооперативното стопанство, на всички негови отрасли и на всяка отделна производствена единица, решаваща е ролята на председателя на ТКЗС, на селскостопанските специалисти и на ръководителите на производствените единици. Те

	Обща продукция	Материални разходи	Чиста продукция	Ф Р З	Чист доход	Човекодини броя
Отчет 1966 г.	4 000 000	1 200 000	2 800 000	180 000	1 000 000	245 000
План 1967 г.	4 400 000	1 200 000	3 200 000	190 000	1 300 000	247 000
Изпълн. 1967 г.	4 800 000	1 300 000	3 500 000	2 079 000	1 421 000	250 000

Спазвайки изискванията на външностоящата организация, стопанството е завишило плана за общата продукция с 10 на сто. На председателя, съгласно наредбата за заплащане, съответно от обема на общия доход за интензивен район и такъв на един зает в производството кооператор излизат 1200 лв. се полага основно заплащане 245 лева. Съгласно вътрешното решение възнаграждението се свежда на 200 лева или 80 на сто от него. В зависимост от горното задание трябва да се установи размерът на основното му заплащане в зависимост от реализираната на чистата продукция. Тук вече не се придръжаме към наредбата. Заплащането от размера на чистата продукция може да се установи по няколко начина. Така председателят в този случай ще получи

$$2400 \times 3500000 = 2622 \text{ лева.}$$

Също на основата на определено месечно заплащане, а отук и на годишното, се установява норматив на 1000 лв. чиста продукция, с който в края на годината в зависимост от реализираната на чистата продукция се установява полагащото се основно заплащане. Нормативът на 1000 лв. чиста продукция при годишно възнаграждение от 2400 лв. при планова чиста продукция 3 200 000 лв. е

$$2400 \times 1000 = 0.75.$$

Размерът на заплащането ще бъде същият, колкото установиме на базата на плана и изпълнението, а именно

$$3500000 \times 0.75 = 2625 \text{ лева.}$$

За този размер на чистата продукция председателят ще получи завишение на основното си годишно заплащане с 225 лева. Но то обхваща само ръста на чистата продукция от плана — 3200 000 лв. до реализираната — 3 500 000 лв. А затова, че е реализиран ръст на чиста продукция от 400 000 лв. и чист доход 300 000 лв. до плана, председателят и кооператорите за това производство, освен начисления ФРЗ, не получават нищо. Правилно ще бъде основното възнаграждение на председателя да се завиши на всеки 100 000

отношенията между работниците. Където колективът е приятелски и другарски, там има по-малко злополуки. Където владят недругарски отношения и стават конфликти, там има повече злополуки. Тук изпъква въпросът за майсторите, техния авторитет, способността да решават взаимните отношения и проблеми. Семейният живот също така се отразява на работата. Хората, които живеят порядъчно и с покой в семейството си, допускат далеч по-малко злополуки, отколкото онези, чието семеен живот е неустоен.

Особено внимание психолозите посвещават на текущото на работните сили — един проблем, от чието разрешение зависи би могъл съществено да повиши производствеността на труда. Установило се, че всеки месец от завода напускат 300 души и почти толкова нови работници се назначават. Това е оказало твърде отрицателно влияние върху целия производствен процес, защото обикновено напускали квалифицирани работници, а новите не можели своевременно да изпълняват задачите и трябвало да се обучават. За да се открият причините за текущото, все ки работници, който напуска завода, преминава през психологическа лаборатория. Там се анализират причините за неговото решение. Новопостъпващите пък попълват въпросници, в които преди всичко посочват защо са решили да пос

имат задължението да организират ръководят и отговарят за работата: председателят — за изпълнението на целия производствено-финансов план; главният агроном — за отрасъла растениевъдство; главният зоотехник — за животновъдството, бригадирите и завеждащ-фермите — за резултатите от своите производствени единици.

ОСНОВНИТЕ ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА ПРЕДСЕДЕТЕЛЯ

на ТКЗС е да създаде условия за постигане на един ръст на общата продукция най-малко с 10—15—20 на сто спрямо получената от предшестващата година. Осъществяването на този висок ръст е свързано както с реалното планиране, така и с ред мероприятия, които имат пряко отношение към организацията на производството и труда, повишаване производствеността на труда с внедряване на нова и съвременна техника, сортове и т. н. За постигане на този ръст спрямо изтеклата година председателят трябва да бъде стимулиран, като основното заплащане, установено съгласно наредбата, се сведе с 10—20 на сто намаление или то да се движи от 160 до 220 лв. и от тук нататък вече да се постави в зависимост от размера на чистата продукция и да се увеличава с известен процент в зависимост от размера на чистия доход между плана и изпълнението от изтеклата година и отделен процент за чистия доход над плана, както и в зависимост от степента на производствеността на труда.

За по-голямата яснота и прегледност да изходим от един условен пример с цели числа. Кооперативното стопанство „Х“ има следните резултати:

	Обща продукция	Материални разходи	Чиста продукция	Ф Р З	Чист доход	Човекодини броя
Отчет 1966 г.	4 000 000	1 200 000	2 800 000	180 000	1 000 000	245 000
План 1967 г.	4 400 000	1 200 000	3 200 000	190 000	1 300 000	247 000
Изпълн. 1967 г.	4 800 000	1 300 000	3 500 000	2 079 000	1 421 000	250 000

д, чист доход от предшестващата година по плана с 10 на сто, при положение, че е постигнат ръст на общата продукция най-малко 10 на сто от предшестващата година. Също така за чистия доход над плана на всеки 100 000 лв. да се премира с до 5 на сто. Този начин на обвързване заплащането с чистия доход до плана и над плана създава реални предпоставки за неговото изпълнение и преизпълнение.

Сега постановката е да се получи високо заплащане вече не по пътя на занижените планове, а при завишение спрямо изтеклата година с 10—12—15 на сто. Така че при 100 на сто изпълнение на плана председателят и кооператорите ще получат освен основното си заплащане също и допълнително от реализирания чист доход над плана спрямо предшестващата година, каквато заинтересованост досега не съществуваше.

ЗАПЛАЩАНЕ В ЗАВИСИМОСТ ОТ ПРОИЗВОДИТЕЛНОСТТА НА ТРУДА

От голямо значение е заплащането на председателя да бъде обвързано с производствеността на труда. Инициативата да се увеличи заплащането с равнието на производствеността на труда или със степента спрямо предшестващата година при положение, че тя изпреварва ръста на работната сила. Стопанството през 1967 г. е завишило производствеността спрямо 1966 г. със 117 на сто. Ръстът на ФРЗ през 1967 г. спрямо този от 1966 г. е 115 на сто. Въпреки високия ръст на заплащането производствеността на труда изпреварва ръста на ФРЗ, което е положително. При постигната производственост на труда спрямо предшестващата година с 5 на сто и завишен ФРЗ до 5 на сто на председателя да се увеличи основното заплащане с 5 процента и при 10 на сто производственост на труда и завишен ФРЗ до 10 на сто процентът на възнаграждението да се увеличи с 10 на сто, и над 15 на сто — с 15 процента.

(Следва)
Александър РАХНЕВ
заместник-началник управление
„Земеделие“ — Велико Търново

ЧОВЕКЪТ И ПРОИЗВОДСТВОТО

Илия Манев

(Продължение от бр. 29)

— Ние понякога забравяме, че личатата ни имат свойството да приемат недружелюбно изразения, ако ние не се стараем да на правим това изразение мълникопо-принтило. Не забравяйте, че бедняците-работници са длъжни да ви гледат в лицето... фалшивата усмивка може много лесно да се разбере, но усмивката, идваща от самото сърце, придава бодрост и увереност на наши те момчета-работници и те казват: „Аз съм разположен към тебе, ще те уважавам. Ще се трудим заедно.“

Всичко дотук показва, че усилител на системата „човешки отношения“ са насочени към създаване на такава социално-психологическа атмосфера във всеки производствен колектив, който да способствува за постигане на максимална печалба и създаване впечатление на духовно единство между работниците и собственици, чрез създаване на неофициални отношения между тях. Тя изпълнява и определена идеологическа доктрина — натрапва в съзнанието на работническата класа идеята за „паритетство“, „социално равенство“, „класов мир“ с цел да раздели работни

ческото движение и внуши на работническите маси мисълта за единство на интересите на работниците, администраторите и капиталистите.

8. Явно е обаче, че без основни обществени преобразования не е възможно да се осъществят човешки отношения между работодатели и работници. Затова каквито и начини да проявяват буржоазните икономисти, социолози и психолози, техните усилия ще отидат на вятър, ще се разбият в непримиримите отношения на класовото общество.

Очистена от присъщото й лични димерии и пристрастности, много елементи от тази школа могат и вече се ползват в нашата социалистическа практика, като дават значително по-богати резултати. Защото само в едно общество, където са обществени средства за производство, където производствените сили и производствените отношения си хармонизират, може в истинския смисъл да се изграждат човешки отношения. А възможностите на безкласовото общество за създаване на резултатна социално-психологическа обстановка в производствените

колективи са неограничени.

Сега в Съветския съюз се отдава твърде голямо значение на социално-психологическия фактор в производството. Икономическата реформа, която се осъществява понастоящем, е предмет на ежедневния и периодичен съветски печат. В него се третира както въпроси, осветляващи икономическите средства за ръководство, така също и въпроси от социален, етичен и психологически характер. Един от тези въпроси е например за стила и метода на ръководителя, осветлен не само върху основата на светската действителност, но и в светлината на положителния опит в капиталистическите предприятия. Наскоро известния съветски учен Валери Терещенко помести обширна статия в „Литературна газета“, в която изтъква, че създаването на „психологически климат“ в предприятията и учрежденията оказва влияние върху производствеността на труда.

Усилията на съветските социолози и психолози са насочени към нравственото и политическото изграждане на отделния човек в труда. Те изследват проблеми като формирането на колективите в предприятия

тията, ролята на социалистическото съревнование и на движението за комунистически труд за изграждането на личността и повишаване на производствеността на труда, психологиката на контакта между ръководител и изпълнители, мотивите на трудовата дейност, социално-психологически аспекти на заплащането.

Неотдавна психолозите в Киевския завод за мотоциклети предложиха нова система на организация на труда. Продължителността на всеки такт, по време на който лентата остава неподвижна, се определя от самите монтажници. Като свършва своята работа, монтажникът натиска сигналното копче. Лентата се премества едва след като в централния пульт се получават сигнали от всички работни места. Скоростта на пулсацията на конвейерите сега се изменя съгласно изменението на трудоспособността през работния ден. Постепенно се увеличава в началото на смяната и се намалява в края й. Липсата на принудителен ритъм освободила работниците от нервни напрежения, често предизвикано от опасението, че няма да успеят да изпълнят операцията. Нововъведеният се е отразило положително върху производствеността на труда.

Последните социално-психологически изследвания, направени от съветските учени върху отделни бригади за комунистически труд, показваха, че в онези бригади, които са удосто

ни с висококо звание, няма съществени различия между двете страни на колектива — официалната и неофициалната. Изпълнението на служебните задължения се осъществява в обстановка на другарска взаимна помощ, взаимно уважение и зачитане. Затова движението за комунистически труд е призоваване да съдействува за създаване на все по-голямо единство между тези две страни на всеки производствен колектив. На раста и ролята на партийните и профсъюзните органи и организации в създаването на благоприятна психологическа обстановка в производствения процес.

9. Социалната психология получава все по-широко приложение и в промишлеността на Полша, Чехословения, ГДР и други социалистически страни, в които предприятия се откриват цехове за психолози и социолози. В един от най-модерните заводи на Чехословения „Клемент Готвалд“ в Острава, още от 1960 г. работят психолози. Най-напред те са насочили вниманието си към злополуки, една от причините за ниска рентабилност. През първата година на изследванията те установили, че най-малко злополуки стават сутрин, когато работниците издат на работа бодри, съсредоточени и отпочинали. Впоследствие психологическият анализ обаче показал голямото значение на

тъпът в завода и какво очакват от своята професия.

Изследването продължило чрез анкети и непосредствени разговори с младите работници и служители. За причините на текущото психологическо настроение изведи. Желание да напускат за вода имат преди всичко хора, които не познават перспективите му и не знаят нищо за възможностите му за увеличаване на трудовото възнаграждение. Мнозина са изразили недоволство от това, че не са приемани на места, за които имат квалификация и предпоставки. Тук възникнал въпросът за отношенията между по-старите и по-младите работници, държанието на майсторите. Установено било още, че желанието да напускат завода имат преди всичко младите хора, дошли от по-отдалечени краища. Повалявали пък по волния край и желанието да работят и живеят в близост със своите роднини. Тези хора изразявали готовност да отиват и отивали на по-ниско платени места, само да бъдат близо до своето родно селище. Друга причина за текущото настроение на работните сили психолозите открили в неподходящия избор на професия.

(Следва)

Борба

„Летящи чинии“ над Долнооряховската земя

От няколко дни жителите на селата Писарево, Долна Оряховица и Върбица изпадоха в паника от разказите на очевидци за „летящата чиния“, забелязана между Писарево и Д. Оряховица.

Говори се, че чинията е била наблюдавана около 7 часа и 10 минути. Очевидците твърдят, че тя е преминала с невидима досега скорост и, което е най-фрпацирашо в случая, се движела по земята. Някои даже се опитват да докажат, че са успели да различат някакъв предмет, движещ се в близост до чинията, наподобяващ обикновена пазарска чанта.

— На тия твърдения не трябва да се обръща сериозно внимание, защото по всичко личи, че тяхната цел е евтната сензация — каза професор Гредич, от университета в Калкута, дошъл специално за този случай.

Професорът внимателно разпита очевидците, а после изследва и шосето там, където е била забелязана чинията. Беше намерен странен предмет, който веднага бе подложен на експертиза. Оказа се, че това е нашенска черна раята. Този факт особено много озадачи учения. След едноседмична консултация с различни специалисти от цял свят по „летящите чинии“, проф. Гредич си замина, без да може да даде някакъв определен отговор.

Това още повече разпали фантазиите на жителите от околните села. Говореше се, че някой си бил видял чинията в местността Смесево между селата Горски Долен Тръмбеш и Върбица. Съобщил този човек разправял, че бил говорил с един от екипажа (целият екипаж се състои от четири души), но нищо не можал да разбере, понеже оня говорел на някакъв странен език, наподобяващ писукането на малко пилене.

И още какви ли не хипотези се развиваха, докато гражданният П. Т. от Писарево доказа по недвусмислен начин истината. Оказа се, че не е имало никаква „летяща чиния“, а за такава е взет същият този гражданин, който ги чал пеш към Долна Оряховица, за да хване автобуса оттам. Негова е и черната раята, която загубил по време на тичането от Върбица през селото му за Горна Оряховица. Това тук е често явление.

Духовите вече се поуспокоиха, тъй като въпросът се изясни. Само едно още не е ясно — кога най-сетне автобусите по линията Върбица—Писарево ще се оправят.

Л. Мегич

ПО ВСЯКО ВРЕДНО ЯВЛЕНИЕ СЕ ПУСКА БЕЗ ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ

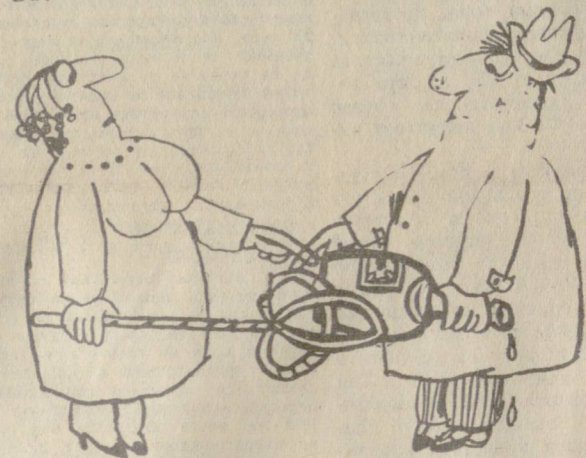
ПОНИЖЕНИЕ

— БАСНЯ —

За гущера, понеже не се справял с работата си и я оставял да си върви по самотек, животът да му е полек, се взема решение да се накаже с понижение. И гарвана след време със делото дойде да се заеме. — Прощавай, но от достоверни данни личи, че тясно ще ти стане, защото все по припеци лежиш, нехаеш и ще трябва, виж,

Тодор ХАДЖИТОДОРОВ

БОР

— ЗАЩО ПИЕШ?
— ДА НЕ УСЕЩАМ КАТО МЕ БИЕШ. . .

ПОТОПЕНА В ХУМОР И САТИРА,

ФОТО-РЕЗИЛЪТ НА СЕДМИЦАТА

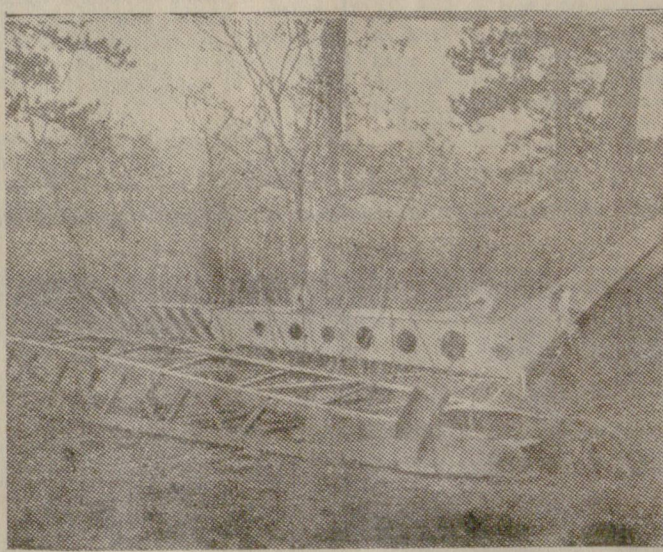
МНОГО ОТ ВАС, драги читатели, може би ще помислят, че снимката, която виждате, пречатваме от някой западно-европейски вестник или списание. Нищо подобно! Заснетата стрелка се намира на територията на нашия окръг — в околностите на Велико Търново, на шосето за Русе, откъдето се отделя разклонът за Преображенския манастир.

В близост до манастира има къмпинг (за съжаление още една нова чужда дума в родния език!), което ще рече на български място, където могат да пренощуват хора и автомобили. Почти по всичко изглежда, че въпросната стрелка е поставена там, за да покаже посоката на къмпинга. Но опитайте се да разчетете написаното на стрелката. Нищо не разбирате, нали? Естествено стопаните на стрелката (българи,

разбира се.) са предпочели да изобразят върху и грамадни латински букви, като са забравили малката подробност, че тази стрелка е предназначена не само за чужденци, но и за българи. А надпис на български няма!

Впрочем какво ли биха разбрали от този надпис чужденците? Абсолютно нищо. Или поточно — от надписа проличава невежеството на стопаните на стрелката, които са поставили на показ една стопроцентова безмислица, като са написали „КАПМИНГ“, което на никой език нищо не значи. И на ум може би не им е дошло, че по този начин стават за смях пред чуждестранните туристи и че оронват престижа на културното име на страната ни.

НЕ Е ЛИ ВЕЧЕ ВРЕМЕ?

Площадката на бившата вареница до моста на р. Янтра трябва да стане градинка, а не градско бунце. Може би време е вече тези стрели от автокранове (по всяка вероятност на ДСО „Специализиран район“ — Велико Търново) да бъдат прибраны и се използват за това, за което са предназначени. Време е, нали!

Т. КАПИТАНОВ

ОВЦАТА

Овцата е домашно животно, опитомено от хората още през дълбока древност. Тя е снабдявала света с мляко, вълна, месо и агънца. А това не е малка заслуга.

Като прибавим и изрече „прост като овца“, който тя е дала на човечеството, разбираме какво рядко и необходимо животно е овцата.

От ден на ден ролята на овцата в нашия живот рязко расте. Нужната почти са и оказали търговските другари, като в нейна чест са наименували „ОВЦА“ млекоарница срещу горнооряховската гара.

Приятно е человеку да прочете тоя надпис — израз на вековната негова любов към овцата.

М. ПОКРУСЕВ

КАКВО БЕШЕ, КАКВО Е, КАКВО ЩЕ БЪДЕ?

Лятото е все още далече, но то вече обгаря американците с го рещото си дихание. . . Струва ни се, че от големите стени календари, които висят в полицейските участъци, юни прозира през лежащите върху него страници на март, април и май, пламти с пожара и кръвата на въстанията.

През зимата е добре да стоиш пред електронно-изчислителната машина и да й задаваш обикновени човешки въпроси: какво беше, какво е, какво ще бъде? Тя се тресе от напрежение, върти очибобини и дупестият й отговор произвежда тревожни интонации. На въпроса какво беше тя отговаря: — през лятото на 1965 година имаше пет големи въстания в различни градове на САЩ; през 1966 година — 20 въстания; през 1967 година — около 80 въстания. Отговорът й на въпроса какво е, гласи: — първо. По решение на федералните власти са намалени обезщетенията, изплащани при безработица. Второ, Изостриха се противоречията в страната. Трето, Усилва се значението на полицията и въобще на силите за „успокояване“ на въстанията.

А какво ще бъде? Ето няколко предсказания, публикувани в списание „Нюзик“. Набелязваният поход във Вашингтон срещу ни-

шетата под ръководството на д-р Мартин Лутър Кинг може да бъде сигнал за повсеместни негърски въстания.

През лятото на миналата година президентът Джонсън назначи комисия за изследване на причините за въстанията в американските градове. Единнадесетчленна комисия работи шест месеца. Сега тя изготвя доклад, който ще бъде връчен на президента. Очевидно изводите на членовете на комисията ще бъдат твърде мрачни. До лятото останал е няколко месеца. Сметано е да се говори, че правителството на САЩ ще се опита за това време да по-

мът на града е по-дълбок, отколкото съм мислил. Аз смятам, че отговорът може да бъде само един — страната начело с правителството да реши отстраняването на някои дълбоки причини за въстанията.

— Мислите ли, че лятото ще ни донесе нови въстания?

— Казах, че условията, които са съществували в районите на въстанията, все още съществуват и в известно отношение са се влошили. Смятам, че обстановката в страната става все по-непокойна и напрегната.

— Коя е според вас главната причина за въстанията?

— Хората живеят при ужасни условия, подлагани са на дискриминация заради цвета на кожата.

— Виждате ли признаци, които да сочат, че въстанията могат да прераснат в гражданска война в градовете?

— Известни са ми някои съобщения, според които е възможно гражданска война. Зная факти, които говорят за такава тенденция.

— Известни са ми някои съобщения, според които е възможно гражданска война. Зная факти, които говорят за такава тенденция.

— Ето го, този е същият! Майката се нахвърля с обидни думи. Оня се извинява и с това свършва всичко.

— Ето го, този е същият! Майката се нахвърля с обидни думи. Оня се извинява и с това свършва всичко.

— Ето го, този е същият! Майката се нахвърля с обидни думи. Оня се извинява и с това свършва всичко.

— Ето го, този е същият! Майката се нахвърля с обидни думи. Оня се извинява и с това свършва всичко.

— Ето го, този е същият! Майката се нахвърля с обидни думи. Оня се извинява и с това свършва всичко.

— Ето го, този е същият! Майката се нахвърля с обидни думи. Оня се извинява и с това свършва всичко.

— Ето го, този е същият! Майката се нахвърля с обидни думи. Оня се извинява и с това свършва всичко.

— Ето го, този е същият! Майката се нахвърля с обидни думи. Оня се извинява и с това свършва всичко.

— Ето го, този е същият! Майката се нахвърля с обидни думи. Оня се извинява и с това свършва всичко.

— Ето го, този е същият! Майката се нахвърля с обидни думи. Оня се извинява и с това свършва всичко.

— Ето го, този е същият! Майката се нахвърля с обидни думи. Оня се извинява и с това свършва всичко.

— Ето го, този е същият! Майката се нахвърля с обидни думи. Оня се извинява и с това свършва всичко.

— Ето го, този е същият! Майката се нахвърля с обидни думи. Оня се извинява и с това свършва всичко.

На социално-етични теми

Красимира стиска в ръчичка стотинките и си повтаря на ум какво трябва да си купи от книжарницата. Какви хубави работи има там — новинки, лъскавички. Стига да си приятел с тях и те ще те заведат в чудните светове на математиката, географията.

— Добър ден, момиченце — спира я галантно някакъв мъж. — Много си се разбързала. На бания ли отиваш.

— Не, на книжарницата — прави опит детето да избяга. Някак непитан му се вижда до зичко. Какво му се натрапна.

— Ти ходила ли си на баня с майка си? — нахалствува чичко.

— Става и неудобно. — Виждаш ли си майка си и баща си да спят заедно? . . .

— Може да не разбира точния смисъл на циничните думи, но Красимира знае, че те са неприлични. Става й ужасно от този така лигав мъж и от тези мръсни думи. Обръща се и тичешком се втурва в дома уплашена.

След няколко дни майката при дръжва Красето до книжарницата. Още шом влизат, детето го бледнява и се дръпва уплашено назад.

— Ето го, този е същият! Майката се нахвърля с обидни думи. Оня се извинява и с това свършва всичко.

— Ето го, този е същият! Майката се нахвърля с обидни думи. Оня се извинява и с това свършва всичко.

— Ето го, този е същият! Майката се нахвърля с обидни думи. Оня се извинява и с това свършва всичко.

— Ето го, този е същият! Майката се нахвърля с обидни думи. Оня се извинява и с това свършва всичко.

— Ето го, този е същият! Майката се нахвърля с обидни думи. Оня се извинява и с това свършва всичко.

— Ето го, този е същият! Майката се нахвърля с обидни думи. Оня се извинява и с това свършва всичко.

„ЦАРЯТ НА ТАВАНИТЕ“

коят хората. После ще намери мястото си. Тя живее с екрана. Там се е пренесла, в чуждия свят на оживялото платно. Изведнџа някой я дръпва внимателно. Как не е усетила кога се е отворила вратата!

— Момиченце — шепне и някакъв мъжки глас — хайде да излезем. Татко ти ми даде един пакет да го занесеш в къщи.

А не може да се откъсне от чуждия свят.

— Занеси го сам, като ти го е дал.

— Но аз не зная къде живее.

— Тогава чакай да свърши филмът.

Човекът затихва за малко. — „Виж го какъв е мазен“ — мисли си. Скоро забравя за него.

— Хайде, миличко, филмът не е хубав — връща я отново в действителността мъжкият глас.

— Тя чак се гневя: — Бе, как да не е хубав! Не виждаш ли?

— Две очи сладниково опипаха момиченцето. За човека зад него не съществуваша екранът.

Най-после филмът свърши. До сядно й става от този нахален човек.

— Хайде — мръщи му се тя. — Давай пакета.

— Но, миличко, пакетът не е у мен.

— Угасват светлините в киното. Човекът повежда за ръка А. към новостроящата се съседна сграда.

— Хе — в оная стая, дето свети, е пакетът.

— Светлината примамна и успокоява момиченцето.

— Не шом тъмнината на стълбишето ги обгръща, една похотлива

ЗИМА В БАЛКАНА

Снимка: Н. КАЧАКОВ

СПРАВОЧНИК

КИНО
От понеделник — 11 март, до неделя включително — 17 март, кината в градовете на окръга ще прожектират:
ВЕЛИКО ТЪРНОВО — „Девети септември“ — „Траперът“ и „Утро“; „Искра“ — „Траперът“; „Трудов фронт“ — „Десант в тайгата“ и „Бурята се на дига“.

ГОРНА ОРЯХОВИЦА: „Напредък“ — „Четири жени за един герой“ и „Живот във висшето общество“; профсъюзно кино — гара Горна Оряховица — „Той не искаше да умира“ (11, 12, 13 III), „Дубравка“ (14, 15 III), „Госпожи и господа“ (16, 17 III).
СВИШОВ: „Алеко Константинов“ — „Шведски краде“; „Академия“ — „Десетата крачка“.

ПАВЛИКЕНИ: „Димитър Стоянов“ — „Неспойните“ и „Брак по гръцки“.

ЛЯСКОВЕЦ: „Христо Ботев“ — „Той вървеше сам“ и „Зорба гърък“.

ЕЛЕНА: „Христо Ботев“ — „Всичко помня, Ричард“ и „Той вървеше сам“ I серия.

ПОЛСКИ ТРЪМБЕШ: „Коста Стоянов“ — „Привързаният балон“ и „Годишниците“.

ТЕАТЪР
Драматичният театър „Константин Кисимов“ — Велико Търново представя:

ВЕЛИКО ТЪРНОВО: събота и неделя (дневно и вечерно) „Свекърва“; четвъртък — „Свекърва“ (вечерно).

АСЕНОВО: събота — „Дон Жуан“.

ПЪРВОМАЙЦИ: неделя — „Дон Жуан“.

ЕЛЕНА: сряда — „Свекърва“ (дневно и вечерно).

ПОЛСКИ ТРЪМБЕШ: четвъртък — „Дон Жуан“ (дневно и вечерно).

ГОРНА ОРЯХОВИЦА: петък — „Свекърва“ (дневно и вечерно).

СЕДМИЦАТА

СЕДМИЦАТА

СЕДМИЦАТА

СЕДМИЦАТА

СЕДМИЦАТА

СЕДМИЦАТА

СЕДМИЦАТА

СЕДМИЦАТА

СЕДМИЦАТА

СЕДМИЦАТА